

F.C.I.-Standard č. 189 / 12.03.1999 / GB

FINSKÝ LAPONSKÝ PES - LAPINKOIRA (SUOMENALAPINKOIRA)

ZEMĚ PŮVODU: Finsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 12.03.1999

VYUŽITÍ: původně ovčácký a hlídačský pes, užívaný chovateli sobů. V současné době je však oblíbený jako společenský pes.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 3 severští pastevečtí a ovčáčtí psi
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: po staletí užívali Laponci psy stejného typu jako je finský laponský pes jako hlídače sobích stád v severských zemích a v severních oblastech Ruska. První standard laponského ovčáka byl vytvořen Finským kynologickým klubem v roce 1945. V roce 1967 byl název plemene změněn na „laponský pes“. V 70. letech se typ a vzhled plemene ustálil a standard byl několikrát upřesněn. Plemeno bylo znovu přejmenováno v roce 1993 na „finského laponského psa“. Plemenný typ se během krátké doby upevnil a v současné době je plemeno velmi oblíbené jako společenský a domácí pes v celém Finsku.

CELKOVÝ VZHLED: menší než střední pes, stavba těla je s ohledem na velikost silná, mírně delší než kohoutková výška. Pes s dlouhou a silnou srstí a vztyčenýma ušima.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: hloubka těla je o trochu menší než polovina kohoutkové výšky. Tlama je mírně kratší než lebka. Délka lebky je o něco větší než její šířka, její hloubka je stejná jako šířka.

CHOVÁNÍ/POVAHA: horlivý, odvážný, klidný a učenlivý. Přátelský a věrný.

HLAVA: v celkovém obrysu silná, poměrně široká.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: široká, mírně konvexní. Čelo je poměrně klenuté. Čelní vráska jasně patrná.

Stop: jasně patrný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: nejlépe černý, ale harmonizující s barvou srsti.

Tlama: silná, široká a rovná; při pohledu shora a ze strany se rovnoměrně, ale jen mírně zužuje.

Pysky: těsně přiléhající.

Čelisti/Zuby: čelisti jsou silné. Nůžkový skus.

Líce: jařmové oblouky jsou jasně vyznačené.

Oči: tmavě hnědé barvy, harmonizující s barvou srsti; oválné. Výraz je měkký a přátelský.

Uši: středně velké, nesené vztyčené nebo polovztyčené, nasazené poměrně daleko od sebe, poměrně široké v bázi, trojúhelníkové a velmi pohyblivé.

KRK: středně dlouhý, silný a pokrytý bohatou srstí.

TRUP:

Kohoutek: osvalený a široký, jen mírně vyznačený.

Hřbet: silný a rovný.

Bedra: krátká a osvalená.

Zád: střední délky, dobře vyvinutá a jen maličko spáditá.

Hrudník: hluboký, poměrně dlouhý, dosahující téměř k loktům, ne příliš široký. Žebra jsou mírně klenutá; předhrudí jasně viditelné, ale ne příliš silné.

Spodní linie: břicho mírně vtažené.

OCAS: poměrně vysoko nasazený, střední délky, pokrytý bohatou a dlouhou srstí. Špička ocasu může být stočena do tvaru J. V pohybu je ocas stočený do oblouku nad hřbetem nebo k boku, v postoji může být svěšený.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: mohutné se silnou kostrou. Při pohledu zepředu rovné a rovnoběžné.

Rameno: mírně šikmé.

Nadloktí: stejně dlouhé jako ramenní lopatka. Úhel mezi ramenem a nadloktím je poměrně otevřený.

Loket: posazen o něco níže než spodní linie hrudního koše, směřuje přímo vzad.

Předloktí: poměrně silné, vertikální.

Zápěstí: ohebné.

Nadprstí: střední délky, mírně šikmé.

Přední tlapky: dobře klenuté, spíše oválné než kulaté, pokryté hustou srstí. Polštářky jsou pružné, na stranách pokryté hustou srstí.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: se silnou kostrou, mohutné, při pohledu zezadu rovné a rovnoběžné. Zaúhlení je jasné, ale ne příliš silně vyznačené.

Stehna: střední délky, poměrně široká, s dobře vyvinutým osvalením.

Kolena: směřují dopředu, zaúhlení je poměrně jasně vyznačené.

Bérce: poměrně dlouhé a šlachovité.

Hlezenní kloub: poměrně nízko posazený; zaúhlení je jasné, ale ne příliš silně vyznačené.

Nadprstí: poměrně krátké, silné a vertikální

Zadní tlapky: jako přední tlapky. Paspárky jsou nežádoucí.

CHŮZE/POHYB: očividně bez námahy. Snadno přechází z klusu do běhu, což je nejpřirozenější způsob pohybu. Nohy se pohybují paralelně. Při práci je pohyblivý a rychlý.

KŮŽE: po celém těle těsně přiléhající, bez vrásek.

OSRSTĚNÍ:

SRST: bohatá srst, především psi mají bohatou hřívu. Krycí srst je dlouhá, rovná a hrubá. Na hlavě a na přední straně končetin je srst kratší. Musí být podsada, která je měkká a hustá.

BARVA: povolené jsou všechny barvy. Základní barva musí dominovat. Barvy jiné než základní barva se mohou vyskytovat na hlavě, krku, hrudníku, spodní straně těla, na končetinách a ocasu.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Ideální velikost psů: 49 cm.
Ideální velikost fen: 44 cm.
Tolerance ± 3 cm.
Typ je důležitější než výška.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

- psi postrádající samčí typ a feny postrádající samičí typ.
- lehká hlava.
- nedostatečný stop.
- zavěšené uši.
- ocas trvale nesen pod linií hřbetu.
- přeúhlené nebo příliš strmě úhlené pánevní končetiny.
- chybějící podsada.
- ploše přiléhající srst.
- kadeřavá krycí srst.
- nejasná základní barva.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- agresivita nebo přílišná plachost.
- podkus nebo předkus.
- zalomený ocas.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.